

Ericsson

Nr 38 - OKTOBER 1942

Kontakten

TIDSKRIFT FÖR TJÄNSTEMÄNNEN VID TELEFONAKTIEBOLAGET L.M. ERICSSON
Ansvarig utgivare: Gösta Gerdhem • Redaktör: Sven A. Hansson

Till personalen vid
Telefonaktiebolaget L.M. Ericsson

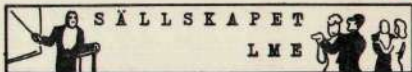
När jag den 30 september detta år lämnade Telegrafverket hade på några månader när trettio år förgått, sedan jag anställdes där. Under tiden hade jag emellertid åren 1928, 1929 och halva 1930 arbetat inom Telefonaktiebolaget L.M. Ericsson. Den tillfredsställelse och glädje, varmed jag alltid erinrat mig min tid inom detta företag, gjorde det över huvud taget möjligt för mig att lämna Telegrafverket, vid vilket jag naturligt nog under så många år blivit starkt fästad.

Att den tid, som nu kommer, i många stycken blir olik den, jag tidigare tillbragt hos L.M. Ericsson, är tydligt, men min erfarenhet från gångna år av bolagets personal och möjligheter gör dock, att jag med tillförsikt ser framtiden an. Jag vet nämligen, att inom L.M. Ericsson finnes mycken skicklighet, energi och seg vilja att nå uppställda mål. Under den korta tid, jag nu redan tillbragt här, har jag också funnit, att en god anda är rådande bland personalen.

Men en verksamhet sådan som L.M. Ericssons måste ständigt stå under utveckling: varje stillastående är en tillbakagång. För att säkerställa företagets och därmed personalens framtid måste vi därför alla ständigt arbeta för att ej endast behålla vad vi lyckats tillkämpa oss, utan också söka utbreda företagets verksamhet. Detta måste ske genom ytterligare intensifiering av arbetet, det må gälla hjärnans eller handens. Därvid fordras också, att alla krafter dra åt samma håll. Det är genom gott samarbete mellan olika individer, olika avdelningar och olika grupper av anställda, som framgången vinnas. Företagets framgång är också individens, likaväl som individens framgång medverkar till företagets.

Om vi alltid ha för ögonen både arbetets och samarbetets stora betydelse, kunna vi vara förvissade om fortsatt framgång både för oss själva och för det företag vi alla tjäna.

Helge Ericsson

Fredagen den 9 oktober hade Sällskapet LME i Byggnadsföreningens klubbvåning sitt första samkväm för säsongen. För den andliga spisen svarade hr Sven Lagergren, Ae, som i ett nästan trovärdigt kåseri berättade om sina roliga upplevelser som LME-resenär i dagens oroliga Europa.

Efter den sedvanliga lätta supén följde allsång, förtjänstfullt ledd av hr C. Ek, Vpi, och dans. Först kl. 1/2 2 avslöstes tillställningen, och de ca 80 närvarande medlemmarna skingrades för att avnjuta en smula sömn eller för att på egen hand fortsätta aftonens nöjen.

Sällskapets livaktiga ledning har nu börjat utforma programmet för den kommande säsongen och för KONTAKTENS redaktion avslöjat en del av planerna för de kommande evenemangen.

Tisdagen den 10 november går den stora gåsfeften av stapeln under hävdvunna former, dvs. gås blandad med dans. Som extra attraktion under kvällen kommer kvartettsång att avnjutas, och det ryktas, att en dubbel manskvartett för närvarande ligger i intensiv träning för att under början av november kunna vara på toppen av sin prestationsförmåga.

Det besök, som under förra säsongen gjordes på "Färg och Form" utställningen på Konstakademien, rönt så god anslutning av Sällskapets konstintresserade medlemmar, att denna programpunkt manar till efterföljd. I år har man därför tänkt sig ett besök på Allmänna Konstföreningens höstsalong för att bereda medlemmarna tillfälle att under sakkunnig ledning ta del av denna utmärkta översikt av svensk konst av i dag.

Variation och mångsidighet är programkommitterades lösen när de efter besöket på dessa estetiska höjder inbjuda till besök i Stockholms undre värld. Vad som döljer sig bakom denna mystiskt lockande benämning blir upplarat i sinom tid.

KONTAKTEN ber att få gratulera nedanstående brudpar:

ing. Arne Olsson, Xud, och frk. Astrid Gustavsson, Vppd;
hr Ture Trygg, Xso, och frk. Elsa Bolund, Gk;
frk. Birgit Palm, Gl, och folkskollärare Gustav Åberg;
frk. Elsa Bergqvist, Vtfm, och hr Hans Ribbehorn;
ing. Roland Johansson, DKB, och frk. Inga-Britt Carlsson, Feo;
hr Karl-Gustav Eriksson, Feo, och frk. Aina From;
ing. Olof Rosenberg, Mti, och frk. Gullan Johansson;
ing. Tor Rubin, Yb, och frk. Asta Mauritzon;
frk. Märta Bernhardt, Eb, och fil. dr Karl Elof Rudelius;
frk. Ingrid Johansson, Ev, och hr Birger Engzell;
frk. Ingrid Skogler, Xls, och hr Gösta Saglind.

Följande tacka för bröllopsbuket:

Elsa och Hans Kibbehorn
Asta och Tor Rubin
Ingrid och Gösta Saglind
Elsa och Ture Trygg
Birgit och Gustav Åberg

Sedan den 1 oktober 1942 ha bl.a. följande personer nyanställt:

ing. Ernst Dahlander, Xlp
frk. Inga Linderholm, Eb
frk. Gunvor Larsson, Gk
revisor Ivar Hallendal, Ae
ing. Gunnar Asplund, Xak
ing. Harry Kårsjö, Xmo
ing. Tage Kjelleryd, Tb
ing. Siegf. Folkard von Scherling, Yt
ing. Ingemar Arpö, Tu
ing. Erik Engström, Yt
ing. Rolf Collin, Xt
herr Henry Engberg, Ik
herr Raymond Hansen, Pi
herr Karl Erik Andersson, Les
frk. Ingeborg Olsson, SIB
frk. Inga-Maj Andersson, KRB

Det måtte vara dåligt ställt med telefonvettet i feskeläget, att döma av följande kåseri i Göteborgs Handels-tidning:

"När telefonen ringer, fatta hörluren med företrädesvis vänstra handen, tryck mikrofonen mot bröstet, resp. lyft upp den i jämnhöjd med näsroten och ropa "Hallå".

Genom mikrofonens placering uppnår Ni att den påringande, som ju inte kan höra Er, också ropar "Hallå", varpå Ni för mikrofonen något närmare munnen och ropar "Hallå" ännu högre. Nu slår det lock för öronen på den påringande, och denne, förskräckt, beslutar att, för den händelse samtal kommer till stånd, fatta sig kort. Som han ännu icke hämtat sig från chocken, skriker Ni ett tredje "Hallå", nu i tydligt irriterad ton.

Den påringande vet nu att han fått förbindelse, men vet ännu icke med vem. Följaktligen frågar han, kanhända litet försagd, vem det är han har äran att tala med. Ni svarar "1234567". Den påringande, som visserligen vet att han begärt 1234567 men icke är säker på att han hört rätt, när Ni repeterat numret, frågar nu om det är Andersson & Co. Om så är förhållandet, svarar Ni "javisst".

Den påringande får nu tillfälle att presentera sig, och ett samtal kommer igång på vilket Ni förlorar Kr. 125.36, resp. Kr. 332 500, beroende på om Ni handlar med specierier eller stenhus. Ett sätt att i stället förtjäna dessa pengar hade möjligen varit att svara "Andersson & Co." redan från början och i hövlig ton."

Så går det inte till här på LME längre, där alla numera ordentligt svara med namn i telefon - förutom ett par obotliga men lätt igenkända hallåhoj-tare, och så förstås de damer med så utpräglad manliga tonfall, att de för undvikande av överraskningar säger "fröken" eller "fru" före namnet.

Några titelfantaster i stil med den unge fänriken Andersson, varom följande historia handlar, ha vi dock inte.

Alltså, den mycket unge och mycket nykonstituerade fänriken var så betagen i sin nya värdighet, att han, när det första samtalet efter utnämningen anlände till hans telefon på firman, svarade ett kärvt och militäriskt "fänrik Andersson" i mikrofonen.

Nu ville ödet det, att det var högste chefen, som hade ringt på, och han fann sig omedelbart:

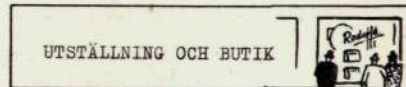
- "Det här är vice korpral Engström, kom in till mig ett slag!"

Sen blev allt civilt igen i den firman. Jack

Härmed inför redaktionen, u.p.a., ett insänt prov på skämtlynnat hos LME:

"Dyster oktobermorgon vid nio-tiden, Plats: huvudentrén n.b. Fem manliga tjänstemän vänta på hissen. Ett sällskap damer gå stolt förbi och uppför trappan. Hissen kommer och fylles av herrarna. En röst i hissen: "Ja, det är riktigt, herrarna åker och damerna går". Tryckt skamsen tystnad. En annan röst: "Ja, vi behöver inte springa i trapporna för att bibehålla spänsten, den har vi ändå". Allmän munterhet och slut med alla skamkänslor."

På förekommande anledning meddelas att med "utställningen" skall förstås utställnings- och demonstrationsrummet (rum 458-472) i Midsommarkransen, med interna beteckningen Ru.

Försäljningslokalen i Södra Kungstor-net däremot skall kallas "butik", med interna beteckningen Fou.

För undvikande av missförstånd vore det lämpligt om alla vi ge akt på att alltid kalla de båda lokalerna vid deras rätta namn. Det kanske känns ovant i början, men snart går det av sig självt.

